

Behandling maatte komme saameget desto hurtigere; thi jo længere den endelige Afgjørelse af Tillægsbevillingsloven udsættes, desto større blive Ulemperne i administrativ Henseende. Der er Ulemper ogsaa i andre Henseender; dem skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, men Ulemperne i administrativ Henseende ere saa store, at jeg oftere har overveiet, om det ikke var en Pligt for mig at gjøre opmærksom paa Udfælgeligheden af Sagens Fremskyndelse. Jeg var dog i Tvivl, om jeg i Dag skulde gjøre det, men enhver Tvivl forsvandt, da det ærede Medlem omtalte Udvalgsbehandlingen af en Sag, der laa for i det andet Thing.

Alberti: Den Forhandling, vi her ere inde paa, betragter jeg blot som et Forspil til en hel Række Forhandlinger i Thinget; jeg skal derfor denne Gang — maatte jeg kun faae Tilfældighed til senere at udtale mig om denne Sag — indskrænke mig til nogle foreløbige Bemærkninger. Vi have her her haft en Sag af samme Art, nemlig den, bekjendte Odenfeste Overformynderisag, som ligeledes stammede fra, at en Amtmand eller flere Amtmænd efter hinanden havde udladt, at føre det nødvendige Tilfyn og den nødvendige Kassekontrol med Overformynderiet i Odense. Denne Uretterlighed i Revisionen og denne Mangel paa Tilfyn med god Embedsførelse, som baade Amtmændene og tilfælde Justitsministeren lod det mangle paa i det Tilfælde, gjorde jo, at der her i Thinget tilsidst blev voteret betydelige Pengesummer for at dække de Underslæb, som havde fundet Sted, og ikke vare blevene opdagede i rette Tid. Her foreligger noget lignende. Der er begaaet Underslæb, saameget veed man, til Beløb af 12,000 til 14,000 Rb.; men der er Spørgsmaal om, hvorledes disse Underslæb ere blevene mulige. Det er det, vi skulle vide først, og naar jeg fremfører nogen Anke her, saa er det mod Justitsministeren eller, om man maatte skal sige, Finantsministerens Passivitet i denne Sag, at disse Herrer Ministre lade det bero ved en Embedsmands Erklæring. Gjennemlæser man det Bilag, som er leveret Udvalget, ser det jo ud, som alt Spor til at finde Bjørnsens Uredelighed forsvandt; den Gang Kammerherre Bedel forlod Bornholm, og da Bjørnsen var død. Men der maa jo have været Medhjælpere baade hos Bjørnsen og hos Bedel! Dersom Ministeren, under hvem dette forterev havde brugt den sædvanlige Fremgangsmaade, maatte han have beordret kriminelle Forspør optagne; thi der foreligger en Forbrydelse, og Forbrydelse kunne efter vor Straffelov lige saa godt begaaes af Embedsmænd som af andre Statsborgere. Det, jeg altsaa anker over, er, at Ministeren tilfidsatte Lovgivningens Forskrifter om at undersøge Forbrydelse begaaede af Embedsmænd; dersom Ministeriet havde slaaet ind paa denne Vej, vilde den Betænkning, vi her have til

Behandling, været langt righoldigere, da vilde vi have kunnet vide Noget om, hvorvidt der kunde resultere Noget ud af et civilretligt Spørgsmaal mod de paagjældende Embedsmænd; vi behøvede ikke, som en æret Taler før, at fortabe os i Gissninger, hvorvidt der kunde komme noget Rengerefuldt ud deraf eller ikke. Jeg maa tilstaa, at jeg har meget bedre Forestillinger om Kasselovgivningen end den, som jeg ser, at en Amtmand har, efter den Erklæring, han har afgivet til Ministeriet, thi der siges, at Kammerherre Bedel er kommen til det Resultat, at det er en Overværgighed umuligt ved de til dens Raadighed staaende Midler at komme paa Spor efter en Kasseangel, naar den skules af en uredelig Embedsmænd ved systematisk gennemført Forsalfkning af Embedsagerne. Jeg havde dog rigtignok troet, at det ikke var saa vanskeligt, og jeg maa erklære, at jeg undres høilig over, at en Overværgighed kan udtale en saadan Formening. Jeg har nu den Trost for Sora Amts Vedkommende, at de der ikke have nogen Embedsmænd, som det kan anvendes paa. Hvad nytter det at have en Overværgighed til Kassekontrolør, der siger, at han ikke kan finde Fejler, ikke kan finde de systematisk gennemførte Bedragerier? Den Kontrol duer virkelig ikke; men jeg tror, at Kasselovgivningen er meget bedre, naar den anvendes rigtig, end det fremgaar af det Resultat, som her foreligger. Jeg skulde ikke have døolet ved denne besynderlige Udtalelse, dersom den ikke af Ministeriet var skudt frem som et Skilt endogsaa for en endnu højere staaende Kassekontrolør, og man derved var kommen til det Resultat, at vi slet ikke skulde have nogen Undersøgelse om alle disse Bedragerier, som have fundet Sted i Romme mod forskellige Kasser. Jeg vil, haabe, at det næste Skridt, der gjøres i denne Sag, vil være, at der, ligesom hvor der ellers foreligger Forbrydelser, optages Forspør af de Autoriteter, som skulle gjøre det, eller i alt Fald af en Kommissarial-Dommer. Naar det sker, saa er jeg vis paa, at man i næste Klagsdag vil kunne finde de Dplysninger, som nu savnes, og at man vil være meget bedre i Stand til at bedømme, om der virkelig er viist nogen Uretterlighed eller Svagbed med Hensyn til Kassekontrollen. Jeg lægger ingenlunde Bagten paa at faae disse Penge betalte af Private eller af Embedsmænd privat, men jeg lægger Bagten paa, at man ser, at Kasselovgivningen virkelig er i Stand til at fyldestgjøre de Formaal, som der er sat for den, og som den jo dog har fyldestgjort i 30 Aar.

Bojzen: Den Genstilling, som kom fra den ærede Finantsminister (med Hensyn til Fremme af Tillægsbevillingsloven, skal jeg viselig lade henhæftaa ubesvaret, men paa den anden Side skulde jeg i lige saa høj Grad som den ærede Minister glæde mig ved, om en saadan Tilstand blev tilveiebragt, et saadant Forhold mellem Regjeringen